

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Σε δύο βάρκες

Η ώρα των αποφάσεων έχει προ πολλού παρέλθει για τον πρωθυπουργό. Εγκλωβισμένος στις εσωτερικές αντιφάσεις και ισορροπίες του κόμματός του, ο κ. Τσίπρας δεν μπορεί να πάρει μια καθαρή απόφαση, για ρήξη ή συμφωνία. Από τη μια καλλιεργείται συνε-

χώς ένα αίσθημα έντονης αισιοδοξίας για την επίτευξη συμφωνίας άμεσα, ενώ, από την άλλη, πολλές δηλώσεις στελεχών και οι αφίσες του κόμματος τάσσουν σαφώς υπέρ της ρήξης. Πρόκειται, άραγε, για νέα εκδοχή μιας ανδρεοπαπανδρεϊκής τακτικής,

όπου άλλα λέμε έξω, άλλα μέσα, άλλα στους «δικούς» μας και άλλα στη μεσοταία τάξη; Ή μήπως ο κλιμακούμενος κυβερνητικός διπολισμός υποδηλώνει αδυναμία χειρισμού μιας εξαιρετικά κρίσιμης και δύσκολης κατάστασης; Ο κ. Τσίπρας ξέρει πολύ καλά ότι αν επι-

λέξει τη συμφωνία και τον έντιμο συμβιβασμό, θα βρει συμμάχους στην κοινωνία και στη Βουλή. Προς το παρόν, συνεχίζει να πατάει σε δύο βάρκες την ώρα που η θύελλα κινδυνεύει να γίνει τσουνάμι αρνητικών εξελίξεων για τη χώρα.

Η ΑΥΓΗ

Του Θανάση Καρτερού

Αριστερή παρένθεση και δεξιά βλακεία

Τωσ να το έχετε καταλάβει, αλλά το σενάριο της αριστερής παρένθεσης, που παίζει τόσο πολύ έξω και μέσα, έχει ένα μικρό πρόβλημα: Δεν έχει καμιά τύχη αν δεν συρθεί, υποχρεωθεί, εξαγοραστεί να παίξει σ' αυτό η Αριστερά. Ή, πιο σωστά αν η Αριστερά δεν εξημερωθεί, δεν στρογγυλέψει, δεν ξεπλυθεί στον Ιορδάνη του μνημονιακού ρεαλισμού. Εν τέλει, δηλαδή, αν δεν σβήσει τις κόκκινες γραμμές και δεν βάλει την τζιφρα της σε όσα απαιτούν ο Ντάισελμπλουμ, ο Σόιμπλε, ο Ντράγκι, το ΔΝΤ. Η ωραία παρέα των θεσμών.

Κι αυτό για τρεις πολύ σοβαρούς λόγους. Πρώτον, είναι τελειωμένος ο Σαμαράς και η Ν.Δ. έχει τα χάλια της. Δεύτερον είναι τελειωμένος ο Βενιζέλος και το ΠΑΣΟΚ έχει καταντήσει «απόκομμα». Και τρίτον είναι πολύ ελαφρός ο Σταύρος, για να γίνει σοβαρή δουλειά μαζί του. Ακόμα και όλοι μαζί είναι για τα μπάζα κι αυτό το ξέρουν οι Επιτηρητές. Ως εκ τούτου, τίποτε δεν γίνεται χωρίς ΣΥΡΙΖΑ. Χωρίς ένα καλό κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ τουλάχιστον. Ροκανισμένο, γυαλισμένο, βερνικωμένο, έτοιμο να αναλάβει υπευθύνως ευθύνες.

Μπορεί να έχει από μια άποψη πλάκα, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σήμερα ο μόνος πυλώνας σταθερότητας. Η μόνη δύναμη που έχει στήριξη, αποδοχή, φρέσκα στελέχη, κοινωνικές αναφορές. Και Τσίπρα. Άρα, προσέξτε: Πρέπει να αλλάξουν τον ΣΥΡΙΖΑ για να απαλλαγούν από τον ΣΥ-

ΡΙΖΑ! Τρελό, ε; Είναι δυνατόν βαριά κέντρα να είναι τόσο αλαφροϊσκιωτα; Να στηρίζουν ελπίδες σε τέτοιες μπουρδες; Να μην καταλαβαίνουν ότι μόνο τι εστί Ελλάδα, αλλά και τι εστί ΣΥΡΙΖΑ; Να επενδύουν λεφτά, προπαγάνδα και Γερούν σε τέτοιο καρνάβαλο;

Κι όμως, είναι. Γιατί δεν έχουν άλλη λύση. Τα ξεκατίνιασαν τα κόμματα και τα πρόσωπα που χρησιμοποίησαν. Έτσι που μπορεί να είναι χρήσιμα για να βρίζουν ολημερίς τη νέα κυβέρνηση, σαν κάποιες εν πολλοίς αμαρτίαι γερασμένες, που μισούν τη νεότητα. Αλλά για να κυβερνήσουν; Αυτό μόνο στις ονειρώξεις του Βενιζέλου μπορεί να υπάρξει. Άρα τους χρειάζεται ένας κάποιος ΣΥΡΙΖΑ. Λίγο αριστερά, λίγο δεξιά, λίγο φθαρμένος, λίγο υποταγμένος, λίγο βολεμένος. Να τους αλείψει με το λαδάκι της εθνικής ενότητας. Και να ζήσουμε όλοι καλά κι οι δανειστές καλύτερα.

Παρακαλούμε, μην τα βάζετε με τον ταχυδρόμο. Μιλάμε για σχέδιο σοβαρών κύκλων έξω, που συνεργάζονται με σοβαρούς κύκλους μέσα. Δεν το κρύβουν εξάλλου. Το αναλύουν με σοβαρότητα σοβαρά έντυπα. Και γελάστε όσο θέλετε, αλλά μην τους υποτιμάτε. Όχι γιατί αυτή η σαχλαμάρα δεν είναι σαχλαμάρα. Αλλά γιατί με κάτι τέτοια μυαλά διαπραγματεύονται και εκβιάζουν. Κι όταν η άγνοια συναντά την ιδεοληψία, δεν είναι απίθανο ένα ωραίο μπαμ...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΔΗΜ. ΤΡΙΜΗΣ

Οι κανίβαλοι των «θεσμών»...

Είναι σαν να τα βλέπω, αυτές τις μέρες, τα αναίδεστα χρυσοπληρωμένα στελεχάκια των «θεσμών» στο «Brussels Group» που αξιολογούν το ελληνικό πρόβλημα: Στο ένα χέρι κρατάνε τα πιο πρόσφατα τετάρια που τους έστειλε η υπηρεσία με το ημερήσιο δελτίο οικονομικής ασφυξίας, δηλαδή τα λιγοστά ταμειακά διαθέσιμα της Ελλάδας (πόσα λεφτά έχουν απομείνει στο Δημόσιο Ταμείο, πόσα δισ. ευρώ έχουν φύγει από τις ελληνικές τράπεζες, πόσα δάνεια χτύπησαν «κόκκινο», σε τι έκταση βρίσκεται η φοροδιαφυγή, η εισφοροκλοπή, η παραοικονομία κ.λπ.). Και στο άλλο χέρι -μαζί με τις μετρήσεις της Κοινής Γνώμης- έχουν τη στρόφιγγα των χρηματοροών και τις... προτάσεις τους, δηλαδή ό,τι αυστηρότερο διαθέτει η εργαλειοθήκη τους από τις διαταγές του αγριότερου νεοφιλελευθερισμού και των διεθνών τοκογλύφων, με τις οποίες δεν υπάρχει περίπτωση να συμφωνήσει η κυβέρνηση Τσίπρα, όσο και να την βασανίζουν... Οι λεγόμενοι εταίροι μας, επιδιώκουν με φανερό τρόπο πια να οδηγήσουν χειροπόδαρα την κυβέρνηση Τσίπρα είτε σε κάποιο νέο Μνημόνιο κοινωνικής αδικίας και καταστροφής, που θα την εκθέτει στον ελληνικό λαό και θα γελοιοποιεί την κυβερνώσα Αριστερά (έως ταυτίσεως με τους προηγούμενους Σαμαράδες, Χαρδούβελους και Βενιζέλους), είτε θα υποκινήσουν (με τη συνδρομή των φιλικών τους Μέσων παραπληροφόρησης και προπαγάνδας) ένα βρώμικο «κίνημα κατασρόλας» που θα ρίξει τον Τσίπρα με βίαιο και παραδειγματικό τρόπο -ώστε να μην αφεθεί περιθώριο, στο άμεσο και απώτερο μέλλον, αριστερών πολιτικών πειραμάτων πουθενά στην Ευρώπη και στον δυτικό κόσμο.

Κάθε λίγο και λιγάκι οι εκπρόσωποι των «θεσμών» λένε με όλους τους δυνατούς τρόπους ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί και δεν πρέπει να κυβερνήσει με βάση το κοινωνικό πρόγραμμα σωτηρίας της Θεσσαλονίκης. Ότι χρειάζεται μια «εθνική ομάδα διαπραγματεύσεως» -με όλο το πολιτικό κατεστημένο και τους εξωνημένους τεχνοκράτες στην πίστα- που θα ακυρώσει οποιαδήποτε πρωτοβουλία αναδιανομής του πλούτου και οικοδόμησης μιας δίκαιης και αλληλέγγυας οικονομίας υπέρ του κόσμου της εργασίας. Φτάνουν στο σημείο να ζητούν να φύγουν υπουργοί, αφού ρίξουν τη λάσπη τους σε πρόσωπα και ιδέες. Γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που υπέγραψαν με την νέα κυβέρνηση στις 20 Φεβρουαρίου 2015 και συμπεριφέρονται σαν να μην έχουν μεσολαβήσει οι εκλογές στην Ελλάδα, αξιώνοντας να ελέγχουν τους λογαριασμούς και να συντάσσουν τα νομοσχέδια διαιώνισης της ταξικής κυριαρχίας και της δανειακής εξάρτησης από το Ευρωσύστημα των τραπεζών και τους Οίκους Αξιολόγησης. Μου φαίνεται ότι με το διαρκή εκβιασμό τους προς την Ελλάδα, με τις προαποφασισμένες διαφωνίες τους για τα πάντα, τη κακοπροαίρετη δυσπιστία τους, με την τελετουργία των ασταμάτων ελέγχων και των αξιολογήσεων, με τα άπειρα κινδυνολογικά και συκοφαντικά δημοσιεύματα (του διεθνούς και του εγχώριου στρατευμένου στα συμφέροντα της ολιγαρχίας Τύπου) και βεβαίως με τη στρόφιγγα της οικονομικής ασφυξίας στα χέρια, επιδιώκεται να συρθεί η ελληνική κυβέρνηση στην απόλυτη θέση αδυναμίας. Όσοι να μην μπορεί, το ελληνικό Δημόσιο, να πληρώσει ούτε τις δόσεις των τοκοχρεολυσίων στους δανειστές (Δ.Ν.Τ. ΕΚΤ, Ε.Ε, τράπεζες, Funds κ.λπ), ούτε να δώσει συντάξεις και μισθούς. Και τότε -υποθέτει ο καθένας- θα ανοίξει για τα καλά ο ασκός... των επιπτώσεων του «πιστωτικού γεγονότος» πριν καν αυτό συμβεί και η εξ αυτών κατάρρευση του ονείρου της ανασυγκρότησης και της ανάπτυξης με κοινωνικό έλεγχο, δικαιοσύνη, ελευθερία και δημοκρατία. Θα τους αφήσουμε τους ευρωκανίβαλους να ολοκληρώσουν το πραξικόπημά τους;

ΤΑ ΝΕΑ

